

The Rebbe

תְּצַוֶּה ב

משיחות שבת-פרשת תְּצַוֶּה, י"א אָדָר-ראשון ה'תשנ"ב

At the beginning and the end of Parashat Tetzaveh, there is a discussion regarding the lighting of the Menorah:	א. בהתחלת פרשת תְּצַוֶּה מדבר אודות: הדלקת נרות המנורה
- At the beginning of the Parashah – "And they shall take to you pure olive oil... to kindle a continuous lamp, in the Tent of Meeting... Aharon and his sons shall arrange it from evening until morning."	בהתחלת הפרשה – "וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ - גֹּ' לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, בְּאֵהָל מוֹעֵד גֹּ' יַעֲרֶךְ אֹתוֹ "אָהֳרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר גֹּ'".
- And at the end of the Parashah – "Every morning, when he cleans the lamps... and when Aharon kindles the lamps in the evening."	ובסיום הפרשה – "בִּבְקֹר בִּבְקֹר בְּהִיטִיבוֹ אֶת - הַנֵּרוֹת גֹּ' וּבְהַעֲלֹת אָהֳרֹן אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים".
And the primary novelty at the end of the Parashah is that the lighting of the lamps is connected to the offering of incense:	ועקר החדוש שבסיום הפרשה – שהדלקת הנרות קשורה עם הקטרת
"And you shall make an altar for burning incense... and Aharon shall burn upon it incense of spices every morning when he cleans the lamps, he shall burn it. And when Aharon kindles the lamps in the evening, he shall burn it."	ועשית מזבח מקטר קטרת וגו' והקטיר עליו" אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרוֹת יִקְטִירָנָה, וּבְהַעֲלֹת אָהֳרֹן אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה
That is, the offering of incense is at the time of preparing and kindling the lamps ("When arranging the lamps, incense shall be burned; when kindling the lamps, incense shall be burned").	הינו, שהקטרת הקטרת היא בזמן הטבת והעלאת הנרות ("בעדן הטבת תהא מקטר קטרת, בעדן הדלקה תהא מקטר קטרת").
And even more than this – that the offering of incense is in the middle of the preparation of the lamps:	ויתרה מזה – שהקטרת היא באמצע הטבת הנרות
- According to the opinion of the Sages – "He should not complete the preparation of the lamps (all seven lamps, but only five), and afterward offer the incense; rather, he should offer the incense (in the middle) and then complete the preparation (finish preparing the remaining two)."	לדעת חכמים – "לא ייטיב את הנרות (שבע נרות, אלא רק חמש) ואחר-כך יקטיר, אלא יקטיר (באמצע) ואחר-כך ייטיב (יגמר הטבת שתיים)".
That is, they interrupt between the preparation of the first five lamps and the preparation of the last two lamps with the offering of the incense.	הינו, שמפסיקין בין הטבת חמש נרות להטבת שתי נרות בקטרת

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

(Unlike the opinion of Abba Shaul, who holds that one first completes the preparation of all the lamps and then offers the incense... as it is written: "In the morning, when he prepares the lamps, then he shall offer it," and they interrupt between the preparation of the five lamps and the preparation of the last two lamps with the sprinkling of the blood of the Tamid offering).	דלא כדעת אבא שאול, שמטיב (כלן) ואחר-כך מקטיר... דכתיב: "בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות והדר יקטירנה", ומפסיקין בין הטבת חמש נרות להטבת שתי נרות בזריקת דם (התמיד).
And the halachah follows the Sages – as ruled by Rambam:	והלכה כחכמים – כפסק-דין הרמב"ם
- After the blood (of the Tamid offering) is sprinkled, the one in the Heichal prepares five lamps and both exit the Heichal... and afterward, they cast lots... and the one who merits the incense enters and offers it. Then, the one who merited the cleaning of the Menorah enters and prepares the remaining two lamps.	אחר שדורקין את הדם (דהתמיד) מטיב זה - שבהיכל חמש נרות ויוצאין שניהם מן ההיכל... ואחר-כך מפסיקין... וזוהי בקטרת מי שזכה ונכנס ומקטיר, ואחר-כך נכנס זה שזכה בדישון המנורה ומטיב שתי הנרות
And it is necessary to explain the concept of the offering of incense and the kindling of the lamps and their connection in the service of man—	ויש לבאר תוכן ענינם של הקטרת והדלקת הנרות ושייכותם זה-לזה בעבודת האדם
as it is known that all matters of the Mishkan and the Beit HaMikdash exist in the daily service of man in the Mishkan and Mikdash within him (as it is written: "And they shall make for Me a sanctuary, and I shall dwell within them," it does not say "within it," but rather "within them," meaning within each and every individual).	כידוע שכל הענינים שבמשכן ובמקדש ישנם - בעבודת האדם בכל יום ויום במשכן ומקדש שבו (כמו שכתוב: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", בתוכו לא נאמר, אלא "בתוכם", בתוך כל-אחד ואחד).
And as emphasized in our recitation ("And let our lips substitute for bulls") at the beginning of the prayer:	וכמדגש באמירתנו ("ונשלמה פרים שפתינו") בהתחלת התפלה
the passage of Terumat HaDeshen, the passage of Tamid, and the passage of Ketoret,	פרשת תרומת הדשן, פרשת התמיד, ופרשת הקטרת
and even to the extent that Abaye would explain the order of the arrangement of the altar, etc.	ועד לאביי הוה מסביר סדר המערכה כו'
And with even greater emphasis in the section of the Ketoret—that in addition to the recitation of the passage from the Written Torah (as with the sections of Terumat HaDeshen and Tamid),	ובהדגשה יתרה בפרשת הקטרת – שמלבד אמירת הפרשה בתורה שבכתב (כבפרשיות ודתרומת הדשן ודהתמיד
in Parashat Ki Tisa: "Take for yourself spices... and you shall make it into incense... and you shall place some of it..."	בפרשת תשא: "קח לך סמים גו' ועשית אותה **". "קטרת גו' ונתת ממנה גו'

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

[Including also an emphasis on its connection to the lighting of the lamps, as it continues and states:	כולל גם הדגשת שיכותה להדלקת הנרות, כפי: שם משיכים ונאמר
"And Aharon shall burn upon it incense... when he prepares the lamps... and when Aharon kindles the lamps..."],	והקטיר עליו אהרן קטרת גו' בהיטיבו את" [הנרות גו' ובהעלת אהרן את הנרות גו'
they add and elaborate further on the details of the preparation of the Ketoret, as explained in the Baraita:	מוסיפים ומאריכים גם בפרטי הכנת הקטרת שנתבארו בבריתא
"The Rabbis taught: How was the incense compound prepared?... and there were eleven spices in it...", as will be explained later.	תנו רבנן: פטום הקטרת כיצד וכו' ואחד עשר סממנים היו בה וכו', כדלקמן
(ב)	
And first, a question and wonder regarding the section of the lamps and the section of the incense altar at the beginning and end of Parashat Tetzaveh:	ובהקדם שאלה ותמיהה בנוגע לפרשת הנרות . ופרשת מזבח הקטרת שבהתחלת וסיום פרשת תצוה
After Parashat Terumah, in which the details of the construction of the Mishkan were explained,	לאחרי פרשת תרומה, שבה נתבארו פרטי הענינים דמלאכת המשכן
Parashat Tetzaveh begins with the priesthood of Aharon and his sons:	– מתחילה פרשת תצוה בכהנתו של אהרן ובניו
"And you shall bring near to yourself (after you complete the work of the Mishkan) Aharon your brother and his sons... to serve Me as priests,"	ואתה הקרב אליך (לאחרי שתגמר מלאכת המשכן) את אהרן אחיך ואת בניו גו' לכהנו לי
through the making of the priestly garments:	על-ידי עשיית בגדי כהנה
"And you shall make sacred garments... to sanctify him to serve Me as a priest," to bring him into the priesthood through the garments so that he will be a priest to Me,	ועשיית בגדי קדש גו' לקדשו לכהנו לי, "להכניסו" לכהנה על-ידי הבגדים שיהא כהן לי
as is detailed further in the continuation of the Parashah (until the fourth Aliyah);	);(כמבאר בפרטיות בהמשך הפרשה (עד רביעי
and until the filling of their hands for the priesthood:	ועד למלי ידיהם לכהנה
"And this is the thing that you shall do to them to sanctify them to serve Me as priests... and you shall fill the hands of Aharon and his sons,"	וזו הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן" "לי גו' ומלאת יד אהרן ויד בניו
through the details of the seven days of inauguration,	על-ידי פרטי הענינים דשבעת ימי המלואים
(for through these inaugurations, their hands were filled, and they were sanctified to the priesthood),	שעל-ידי המלואים הללו נתמלאו ידיהם) (ונתקדשו לכהנה

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

which are explained in the continuation of the Parashah (from the fourth Aliyah until the sixth).	(שנתבארו בהמשך הפרשה (מרביעי עד ששי
And since most of Parashat Tetzaveh deals with the priesthood of Aharon, it is necessary to understand:	וכיון שרבה ככלה של פרשת תצוה עוסקת בכהנתו של אהרן – צריך להבין
What is the reason that its beginning is with the section of the lamps and its conclusion is with the section of the incense altar?	מהו הטעם שהתחלתה בפרשת הנרות וסיומה בפרשת מזבח הקטרת
And even more so—these two sections (the section of the lamps and the section of the incense altar) were seemingly written out of place.	ויתרה מזו – שתי פרשיות אלו (פרשת הנרות ופרשת מזבח הקטרת) נכתבו לכאורה שלא במקומן
The section of the lamps—since it is stated here only in the order of the construction of the Mishkan to explain the necessity of the Menorah,	פרשת הנרות – כיון שלא נאמרה (כאן) אלא על "סדר מלאכת המשכן לפרש צרך המנורה
its proper place (seemingly) should be in the order of the construction of the Mishkan, following the making of the Menorah in Parashat Terumah,	מקומה (לכאורה) בסדר מלאכת המשכן, בהמשך לעשיית המנורה בפרשת תרומה
(especially since at the conclusion of the making of the Menorah, it is stated: "And he shall kindle its lamps")	ובפרט שבסיום מעשה המנורה נאמר: "והעלה) (את נרתיקה
and not at the beginning of Parashat Tetzaveh, which discusses the priesthood of Aharon?	ולא בהתחלת פרשת תצוה, שבה מדבר אודות כהנת אהרן
And the section of the incense altar—as the commentators have questioned—its proper place (seemingly) should be in Parashat Terumah,	ופרשת מזבח הקטרת, כפי שהקשו המפרשים, שמקומה (לכאורה) בפרשת תרומה
together with all the vessels of the Mishkan (the Aron, the Table, the Menorah, and the Outer Altar),	ביחד עם כל כלי המשכן (הארון, השלחן, המנורה ומזבח החיצון)
and not at the end of Parashat Tetzaveh, after all the details of the Mishkan and its vessels, the priestly garments, and the inauguration.	ולא בסוף פרשת תצוה, לאחר כל פרטי הענינים דמשכן וכליו, בגדי כהנה והמלוואים
(ג)	
And it can be said that the explanation for this is:	ויש לומר הביאור בזה
The placement of the section of the incense altar (which is not in its natural place, together with all the vessels of the Mishkan in Parashat Terumah, but rather) after the Mishkan and its vessels, the priestly garments, and the inauguration,	כתיבת פרשת מזבח הקטרת (שלא במקומה, ביחד עם כל כלי המשכן בפרשת תרומה, אלא) לאחרי המשכן וכליו, בגדי כהנה והמלוואים

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

is in order to emphasize the unique greatness of the incense altar, since through it the primary purpose of the Mishkan is completed ("the initial thought is the final action").	היא, כדי להדגיש המעלה המיוחדת של מזבח הקטרת, כיון שעל ידה נשלמת עיקר כוונת המושכן ("תחילת המחשבה סוף המעשה").
As it is stated in the Midrash, that when the Mishkan and all its vessels were made, and the offerings were slaughtered, etc., the Shechinah did not descend until they offered the Ketoret.	כדאיאתא במדרש, שקשנעשה המשכן וכל כליו ושחט את הקרבנות וכו' לא ירדה שכינה עד שהקריבו את הקטרת.
And among the explanations for this in the service of man toward his Creator:	ומהביאורים בזה – בעבודת האדם לקונו
Our Sages, of blessed memory, said: "There were two altars—one of gold (the inner altar), corresponding to the soul of man, and one of copper (the outer altar), corresponding to the body of man..."	אמרו חכמינו ז"ל: "שתי מזבחות היו, אחד של זהב (מזבח הפנימי) כנגד נפש של אדם, ואחד של נחשת (מזבח החיצון) כנגד גופו של אדם..."
Just as the body eats, so too the copper altar "consumes" its sacrifices as food,	כשם שהגוף אוכל, כך מזבח הנחשת קרבנותיו "למאכל"
and just as souls derive pleasure only from scent, so too nothing was offered upon the gold altar except incense of spices, something that is made for fragrance.	וכשם שהנשמות אינן נהנות אלא מן הריח, לכן לא היה נקרב במזבח הזהב אלא קטרת "סמים, דבר העשוי לריח"
And in addition to this—and one depends on the other—through the offerings on the Copper Altar, a closeness to the Holy One, Blessed be He, is achieved (Korban from the word Karov, meaning "close"),	ובנוסף לזה – והא בהא תליא – שעל-ידי הקרבנות שעל-גבי מזבח הנחשת, נעשה הקרוב להקדוש-ברוך-הוא (קרוב מלשון "קרוב").
whereas through the Ketoret, not only is closeness achieved, but even more—a bond and connection (Ketoret from the word Keshet and Chibur, meaning "bond" and "connection"),	ואלו על-ידי הקטרת, נעשה (לא רק קרוב, אלא יתרה מזו) הקשר והחבור (קטרת מלשון "קשר וחבור"),
to the extent that they become a single entity, as the Zohar states: "With one bond, I am bound."	ועד שנעשים מציאות אחת, כלשון הזוהר: "בחד [קטירא אתקטרנא] = בקשר אחד התקשרתי.
And from this, it is understood that the primary purpose of the Mishkan—	ומזה מובן שעיקר כוונת המושכן
"And they shall make for Me a sanctuary, and I shall dwell within them,"	– "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"
is achieved through the Ketoret, in which the essence and completeness of the bond with the Holy One, Blessed be	נעשית על-ידי הקטרת, שבה מתדגש עיקר ושלמות ההתקשרות עם הקדוש-ברוך-הוא, שנעשים חד ממש

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

He, is emphasized—to the extent that they become truly one.	
And this concept is emphasized in the placement of the section of the incense altar separately—after the construction of the Mishkan, the priestly garments, and the inauguration.	וענין זה מתדגש בכתיבת פרשת מזבח הקטרת בפני-עצמה – לאחר מלאכת המשכן, בגדי כהנה והמלוואים.
At the conclusion and completion of all the details of the construction of the Mishkan, the priestly garments, and the inauguration (in Parashat Terumah and, for the most part, throughout Parashat Tetzaveh)—	בסיום וגמר כל פרטי הענינים דמלאכת המשכן, בגדי כהנה והמלוואים (בפרשת תרומה, וברובה) — (ככלה של פרשת תצוה
the Torah concludes and seals with the overarching purpose of the Mishkan:	מסים וחיותם הכתוב בהסר-הכל דקללות המשכן
"And I will meet there with the Children of Israel, and it (the Mishkan) shall be sanctified by My glory (for My Shechinah shall rest within it)... and I shall dwell among the Children of Israel... to dwell among them."	ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש (המשכן) בכבודי (שתשרה שכינתי בו) גו' ושכנתי בתוך בני ישראל גו' לשכני בתוכם
And after this, it adds (in a separate section):	:(ולאחרי-זה מוסיף (בפרשה בפני-עצמה
"And you shall make an altar for burning incense,"	,"ועשית מזבח מקטר קטרת"
stating that an additional distinction will be given to them—that they shall make an altar for burning incense.	אמר כי עוד יתיחד להם שיעשו מזבח מקטר "קטרת".
This represents an even greater level of "to dwell among them,"	,"שזהו ענין נעלה יותר ב"לשכני בתוכם
since through the Ketoret, the bond and connection with the Holy One, Blessed be He, is achieved in ultimate completeness.	כיון שעל-ידי הקטרת נעשה הקשר והחבור עם הקדוש-ברוך-הוא בתכלית השלמות
And it becomes even more understood that the Incense Altar is the conclusion and seal of Parashat Tetzaveh—	וימתק יותר שמזבח הקטרת הוא סיום וחיותם – פרשת תצוה
for Tetzaveh (תצוה) comes from the root Tzavta (צוּתָא) and Chibur (חִבּוּר), which indicates the bond and connection between Israel and the Holy One, Blessed be He,	כי, "תצוה", מלשון "צוּתָא וחבור", מורה על, הצוּתָא והחבור ד'ישראל עם הקדוש-ברוך-הוא
whose essence and completion is in the Incense Altar (Ketoret from the root Keshet and Chibur—"connection" and "bond"),	שעיקרו ושלמותו במזבח הקטרת ("קשר" ו"חבור")

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

which, as the conclusion and seal of Parashat Tetzaveh, represents the finalization and completion of the connection and bond between Israel and the Holy One, Blessed be He.	שְׂבָסִיִּים וְחוֹתֵם פְּרִשְׁתִּי תצוה, גִּמְרֵי וּשְׁלֵמוֹת הַצִּוּתָא וְהַחֲבוּר דְּיִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא.
(ד)	
And on a deeper level—the Incense Altar emphasizes the bond between Israel and the Holy One, Blessed be He ("Israel and the Holy One, Blessed be He, are entirely one"),	וּבַעֲמֻק יוֹתֵר – בְּמִזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת מִתְדַּגְּשֵׁת הַהִתְקַשְּׁרוֹת דְּיִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא (***) ("יִשְׂרָאֵל וְקְדוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֻּלָּא חֵד
from the level of the essence of the soul—the Yechidah,	מִצַּד עֶצֶם הַנְּשָׁמָה, בְּחִינַת הַיְחִידָה
"Yechidah LeYachadecha"—which is united with His very essence and being, may He be blessed.	יְחִידָה לַיְחָדְךָ, שְׁמִיּוּחָדָת עִם מַהוּתוֹ וְעֶצְמוּתוֹ יִתְבָּרַךְ.
And through this, the primary and complete fulfillment of the idea of "And I shall dwell among them" is achieved—	וְעַל יְדֵה נַעֲשֶׂה עֵיקָר וּשְׁלֵמוֹת הָעֲנִיָּן ד' לְשִׁכְנֵי – "בְּתוֹכָם
"That I Myself shall dwell within them."	לְשִׁכּוֹן אֲנִי בְּתוֹכָם, "אֲנִי" מִמֶּשׁ
And this concept is alluded to:	וְעֲנִין זֶה מְרִמֵּז
A) In the measurements of the altar—"Its length was one cubit, and its width was one cubit,"	א. (א) בְּמִדּוֹת הַמִּזְבֵּחַ – "אֹמָה אָרְכוֹ וְאֹמָה רָחְבוֹ
These are single cubits, which allude to the soul, which is called Yechidah, just as the Holy One, Blessed be He, is One, so too the soul is Yechidah.	אֲמוֹת וַיְחִידוֹת... (שְׁרוּמֵז) עַל הַנְּשָׁמָה שְׁנִקְרָאת "יְחִידָה", כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא אֶחָד, כֵּן הִיא "יְחִידָה".
B) In the ingredients of the Ketoret, which are listed in Parashat Ki Tisa and explained in the Baraita of Pitum HaKetoret—"There were eleven ingredients in it."	ב. בְּסִמְמֵי הַקְּטֹרֶת, שֶׁבְּפִרְשֵׁת תְּשָׁא, וּבְפִירוּשָׁה בְּתוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה בְּבִרְיָתָא דְּפִטוּם הַקְּטֹרֶת – "שֶׁאֶחָד עֶשֶׂר סִמְמָנִים הָיוּ בָּהּ
This alludes to the eleven days from Chorev, which are above the Ten Commandments that were given at Chorev, reflecting the concept of "You are One, but not in a count,"	שְׁרוּמֵז עַל אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם מַחֲרֵב, אֶחָד עֶשֶׂר שְׁלֵמַעְלָה מִעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁנִּתְּנוּ בַּחֲרֵב, "בְּחִינַת" אֶנְתָּ הוּא חֵד וְלֹא בְּחִשְׁבֹּן
which represents the very essence of His being, Blessed be He, which is above the Ten Sefirot,	עֶצְמוּתוֹ וּמַהוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֵמַעְלָה מִעֶשֶׂר סְפִירוֹת
and its parallel in the soul—the Yechidah, which is above the ten internal faculties.	וְדִגְמָתוֹ בְּנְשָׁמָה, בְּחִינַת הַיְחִידָה, שְׁלֵמַעְלָה מִעֲשֶׂרֶת הַכּוֹחוֹת הַפְּנִימִיִּים
C) In the service of the Ketoret—when the incense was burned in the Heichal every day, all the people withdrew from the Heichal,	ג. בְּעִבּוּדֵי הַקְּטֹרֶת – שֶׁבַעֲת שְׁמִקְטִירִין הַקְּטֹרֶת, בְּהִיכָל בְּכָל יוֹם, פּוֹרְשִׁין כָּל הָעָם מִן הַהִיכָל

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

as well as from between the Ulam and the Mizbe'ach, so that no person would be present there until the one offering the Ketoret left.	ומבין האולם ולמזבח, לא יהיה שם אדם עד שיצא זה שהקטיר הקטרת
As it is stated (in the order of the Yom Kippur service): "And no man shall be in the Tent of Meeting..."	שנאמר (בסדר עבודת יום-הכפורים): "וכל אדם". "לא יהיה באהל מועד וגו'
This means that the service of the Ketoret is performed in a way that the Kohen is in absolute unity with the Holy One, Blessed be He,	הינו, שעבודת הקטרת היא באפן שהכהן נמצא, ביחידות עם הקדוש-ברוך-הוא
which alludes to the connection that stems from the level of Yechidah.	שרומז על ההתקשרות שמצד בחינת היחידה
And it can be said that this concept is also alluded to in what is written at the conclusion and seal of the section of the Incense Altar (and Parashat Tetzaveh):	ויש לומר, שענין זה מרמז גם במה-שכתוב בסיום וחותם פרשת מזבח הקטרת (ופרשת תצוה):
"And Aharon shall atone upon its horns once a year; from the blood of the sin-offering of atonements, once a year he shall atone upon it for your generations; it is most holy to Hashem."	וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה, מדם חטאת הכפרים, אחת בשנה יכפר עליו "לדורותיכם, קדש קדשים הוא לה
Even though this verse relates to the service of Yom Kippur, which belongs in Parashat Acharei Mot,	אף ששירה לעבודת יום-הכפרים, שמקומה (בפרשת אחרי מות
this alludes to the fact that the daily service of the Ketoret is a semblance of and parallels the Ketoret service of the Kohen Gadol on Yom Kippur in the Holy of Holies,	שבזה מרמז שעבודת הקטרת שבכל יום היא מעין ודגמת עבודת הקטרת דכהן גדול ביום הכפרים בקדש הקדשים
in which the ultimate unity is emphasized—the Yechidah in the soul (the Kohen Gadol) uniting with the Yechidah in time ("once a year"—which alludes to the level of Yechidah, which is called "one"),	שבה מתדגש שלמות ההתאחדות דבחינת היחידה שבנפש (כהן גדול) עם היחידה שבזמן ("אחת בשנה", שרומז על בחינת היחידה "שנקראת" אחת
and the Yechidah in place (the Holy of Holies).	והיחידה שבמקום (קדש הקדשים
And it becomes even clearer—that even in the recitation of the Baraita of Pitum HaKetoret, mention is made of the Ketoret of the Kohen Gadol on Yom Kippur:	וימתק יותר – שגם באמירת הבריתא דפטום הקטרת, מזכירים על-דבר הקטרת דכהן גדול ביום הכפורים
"And three extra portions, from which the Kohen Gadol would take on Yom Kippur."	ושלשה מנים יתרים, שמהם מכניס כהן גדול "ביום הכפורים
And not only this, but in addition to the necessary mention of the three portions for Yom Kippur in the calculation of the 368 portions	ולא עוד אלא, שנוסף על המכרז להזכיר הג' מנים דיום-הכפורים בנוגע לחשבון דשלש מאות וששים ושמונה מנים

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

(which correspond to the 365 days of the year, plus three additional portions for Yom Kippur),	שְׁהָיוּ בָּהּ, לְשֵׁס"ה יָמִים, וְעוֹד ג' מְנִים לְיוֹם) (הַכְּפוּרִים)
it is further emphasized the unique preparation for the Ketoret of Yom Kippur:	מוֹסִיפִים וּמַדְגִּישִׁים גַּם הַהֲכָנָה הַמִּיחָדָת לַהֲקַטֶּרֶת דְּיוֹם הַכְּפוּרִים
"And they would return it to the mortar on the eve of Yom Kippur... so that it would be even finer than fine."	וּמַחְזִירִין לַמִּכְתָּשׁ בְּעֶרֶב יוֹם הַכְּפוּרִים... כְּדִי "שֶׁתְּהֵא דָקָה מִן הַדָּקָה
Through this, the connection of the Ketoret of Yom Kippur to the Ketoret of every day is emphasized.	שֶׁבְּזָה מִתְדַגֵּשֶׁת שִׁכּוּתָהּ שֶׁל הַקֶּטֶרֶת דְּיוֹם-הַכְּפוּרִים לְכָל יוֹם
(ה)	
Another fundamental concept in the service of the Ketoret:	וְעוֹד עֵנִין עֲקָרִי בַעֲבוּדַת הַקֶּטֶרֶת
"And Aharon shall burn upon it incense of spices every morning; when he prepares the lamps, he shall burn it. And when Aharon kindles the lamps in the evening, he shall burn it."	וְהַקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קֶטֶרֶת סַמִּים, בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר, "בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרוֹת יְקַטִּירֶנָּה, וּבַהֲעֵלַת אַהֲרֹן אֶת הַנֵּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים, יְקַטִּירֶנָּה
The "lamps" refer to the souls of Israel,	נֵרוֹת – קָאִי עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל"
"The lamp of Hashem is the soul of man,"	"נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם"
whose preparation and kindling are accomplished through Torah and mitzvot,	שֶׁהִטְבָּתָן וְהַדְלָקָתָן הִיא עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת
"A mitzvah is a lamp, and the Torah is light."	"נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר"
And in addition to this, through the kindling of the lamps, the light of holiness is drawn down and revealed in the world,	וְנוֹסֵף לְזֶה, עַל-יְדֵי הַדְלָקַת הַנֵּרוֹת, נִמְשָׁךְ וּמִתְגַּלֶּה אֹר הַקֹּדֶשׁ גַּם בְּעוֹלָם
as our Sages expound on the verse:	כְּדָרְשֵׁת חֲכָמֵינוּ ז"ל עַל הַפָּסוּק
"And they shall take to you pure olive oil..."—	— "...וַיִּקְחוּ אֵלַיךְ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ"
"To you, and not to Me. I do not need its light... And he made the house windows broad on the outside and narrow within."	אֵלַיךְ וְלֹא לִי, לֹא לְאוּרָה אֲנִי צָרִיךְ... וַיַּעַשׂ לְבֵיתִי "חֲלוּנֵי שְׁקָפִים אֲטָמִים
The Tanna explains: The windows were broad outward and narrow inward (meaning, the interior opening was small, while the exterior expanded outward),	תָּנָא: שְׁקוּפִים (רְחָבִים) מִבְּחוּץ וְאֲטוּמִים (פִּיָּהֶם אֲטוּם וְקָצֵר) מִבְּפָנִים
so that the light should emanate from the Heichal to illuminate the world,	קָצֵר מִבְּפָנִים וּמִרְחִיב וְהוֹלֵךְ לְצַד חוּץ, כְּדִי (שֶׁתְּהֵא אוּרָה יוֹצֵאת מֵהֵיכָל לְהַאִיר לְעוֹלָם
for "I do not need its light."	"כִּי "לֹא לְאוּרָה אֲנִי צָרִיךְ
"Outside the Parochet of the Testimony, in the Tent of Meeting—it is a testimony to all inhabitants of the world that the Shechinah dwells among Israel."	מִחוּץ לְפָרֻכֶּת הָעֵדוּת, בְּאֵהֶל מוֹעֵד – עֵדוּת הוּא "לְכָל בָּאֵי עוֹלָם שֶׁהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה בְּיִשְׂרָאֵל

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

This is a fundamental concept in the making of the Mishkan,	שָׁזָהוּ עֵינָן עֲקָרִי בַעֲשִׂית הַמִּשְׁכָּן
so that through it, the Shechinah would rest in the world,	כְּדִי שֶׁעַל יְדוֹ תִהְיֶה הַשְּׂרָאָת הַשְּׂכִינָה בְּעוֹלָם
and through this, the bond and connection between the higher and lower realms, which began at the Giving of the Torah, is completed.	וְעַל-יְדֵי זֶה נִשְׁלַם הַקֶּשֶׁר וְהַחֲבִיר דְּעָלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, שֶׁהִתְחִיל בְּמַתֵּן-תּוֹרָה
And based on this, it is possible to explain the matter of the Ketoret service occurring at the time of the preparation and kindling of the lamps ("at the time of preparation," "at the time of lighting")—	וְעַל-פִּי זֶה יֵשׁ לְבָאֵר הָעֵינָן דְּעִבּוּדַת הַקְטֹרֶת בְּזֶמֶן הַטְּבַת וְהַעֲלָאת הַנֵּרוֹת ("בְּעֵדֶן הַטְּבָה", ("בְּעֵדֶן הַדְּלָקָה
that the completeness of the bond and connection with the Holy One, Blessed be He (from the level of the Yechidah),	שֶׁשְׁלֵמוֹת הַהִתְקַשְּׁרוֹת וְהַתְּחַבְּרוֹת עִם (הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא) (מִצַּד בְּחִינַת הַיְחִידָה
which is the essence of the Ketoret service, is drawn down, revealed, and illuminates through the lamps,	שֶׁעֲבֹדַת הַקְטֹרֶת נִמְשָׁכַת וּמִתְגַּלָּה וּמְאִירָה, עַל-יְדֵי הַנֵּרוֹת
in all levels of "The lamp of Hashem is the soul of man" (including the inner faculties),	בְּכָל פְּרָטֵי הַדְּרָגוֹת ד'נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם" (גַּם) (בְּכַחוֹת הַפְּנִימִיִּים
and in all details of the service of mitzvot—"A mitzvah is a lamp, and the Torah is light,"	"וּבְכָל פְּרָטֵי הָעֲבֹדָה ד'נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר
until this illumination and revelation extends even into the world.	וְעַד לְהַמְשָׁכָה וְהַגְלִי גַם בְּעוֹלָם
And this concept is emphasized even more in that the Ketoret service took place in the middle of the preparation of the lamps.	וְעֵינָן זֶה מִתְדַּגֵּשׁ יוֹתֵר בְּכָה, שֶׁעֲבֹדַת הַקְטֹרֶת הִיְתָה בְּאַמְצַע הַטְּבַת הַנֵּרוֹת
During this, they would pause between the preparation of the five lamps and the preparation of the two lamps,	שֶׁבָּה הָיוּ מְפַסְקִין בֵּין הַטְּבַת חֲמִשׁ נֵרוֹת לְהַטְבַּת שְׁתֵּי נֵרוֹת
according to the view of the Sages, who hold that the interruption is with the Ketoret, and not according to Abba Shaul, who holds that the interruption is with the blood of the Tamid offering (as mentioned above in section A).	כְּדַעַת חֲכָמִים, שֶׁמְפַסְקִין בְּקְטֹרֶת, וְלֹא כְּאַבָּא שָׁאוּל, שֶׁמְפַסְקִין בְּדָם הַתָּמִיד (כְּנִזְכָּר לְעֵיל, ('סְעִיף א
Through this, an elevation was added to the preparation of the final two lamps,	שֶׁעַל-יְדֵי זֶה נִתּוּסַף עָלָיו בְּהַטְבַּת שְׁתֵּי נֵרוֹת
for since it followed the Ketoret, it emphasized even more the drawing down and revelation of the level of the Ketoret (which is higher than the level of sacrifices).	שֶׁלְּהִיוֹתָהּ לְאַחֲרֵי הַקְטֹרֶת, מִתְדַּגֵּשׁ בָּהּ בְּיוֹתֵר הַמְשָׁכַת וְהַתְּגַלּוֹת דְּרָגַת הַקְטֹרֶת (שֶׁלְּמַעַלָּה (מִדְּרָגַת הַקִּרְבָּנוֹת

The Rebbe

תְּצַוֶּה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

(The general concept of sacrifices is represented by the Tamid offering, as per the opinion of Abba Shaul, who holds that the interruption is with the blood of the Tamid.)	שְׁכָלֵי־וְתָם קָרְבַּן הַתָּמִיד, כְּדַעַת אַבָּא שְׁאָוִל, (שְׁמַפְסִיקִין בְּדָם הַתָּמִיד).
This means that even this lofty level (of Ketoret being above sacrifices) would be drawn down and revealed in the service of the revealed faculties, and ultimately, even in the world.	שְׁגָם דְּרָגָא זוֹ תוּמָשָׁךְ וְתַתְּגָלָה בְּעִבּוּדָה דְּכָחוֹת הַגְּלוּיִים, וְעַד גַּם בְּעוֹלָם.
And this becomes even clearer based on what the Rambam writes,	וַיִּמְתַּק יוֹתֵר עַל־פִּי מֵה־שֶּׁכָּתַב הָרַמְבַּ"ם
that after the preparation of the five lamps, the one who merited the Ketoret would enter and offer it,	שְׁלֹא־חָרִי הַטֶּבֶת חֲמֵשׁ נֵרוֹת, נִכְנָס (מִי שֶׁזָּכָה בְּקִטְרֵת) וּמִקְטִיר
and afterward, the one who merited the cleaning of the Menorah would enter, prepare the two remaining lamps,	וְאַחֲרָכָּה נִכְנָס זֶה שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוֹן הַמְּנוֹרָה וּמֵטִיב שְׁתֵּי הַנֵּרוֹת
and the one who offered the Ketoret would leave together with the one who cleaned the Menorah.	"וַיּוֹצֵא זֶה שֶׁהִקְטִיר עִם מְדִשֵּׁן הַמְּנוֹרָה
The Rambam adds to the language of the Mishnah "They came and stood..." and emphasizes	שְׁמוֹסִיף עַל לָשׁוֹן הַמִּשְׁנָה: "בָּאוּ וַעֲמָדוּ כו'", וּמְדַגֵּשׁ
that after the Kohen who burned the Ketoret completed his service, he did not leave immediately,	שְׁלֹא־חָרִי שֶׁהִלָּךְ הַמִּקְטִיר מִסִּים עֲבוּדָתוֹ, אֵינוֹ יוֹצֵא מִיָּד
but remained inside until the Kohen entered to prepare the two lamps,	אֵלָּא נִשְׁאַר בְּפָנִים עַד שֶׁנִּכְנָס הִלָּךְ לְהֵיטִיב שְׁתֵּי הַנֵּרוֹת
and only after the completion of the lamp preparation did both of them leave together.	וְרַק לְאַחֲרֵי גֵמַר הַטֶּבֶת הַנֵּרוֹת יוֹצֵאִים שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו
It can be said that this alludes to the fact that in the preparation of the final two lamps,	דִּישׁ לומר, שֶׁבְּזֶה מִתְרַמֵּז שֶׁבְּהַטֶּבֶת שְׁתֵּי הַנֵּרוֹת
there is also the assistance of the Kohen who offered the Ketoret,	וַיִּשְׁנֵה גַם הַסִּיוֵעַ שֶׁל הִלָּךְ הַמִּקְטִיר הַקִּטְרֵת
so that through the lamps, the level of connection and bond that is drawn down through the Ketoret is also extended and revealed.	כְּדִי שֶׁעַל־יְדֵי הַנֵּרוֹת, תוּמָשָׁךְ וְתַתְּגָלָה גַּם דְּרָגַת הַהִתְקַשְּׁרוֹת וְהַתְחַבְּרוּת, שֶׁעַל־יְדֵי הַקִּטְרֵת
(ו)	
Based on this, it is also possible to explain the reason why Parashat Tetzaveh begins with the section of the lamps:	עַל־פִּי זֶה יֵשׁ לְבָאֵר גַּם הַטַּעַם שֶׁהִתְחַלַּת פְּרָשַׁת תְּצַוֶּה הִיא בְּפָרַשַׁת הַנֵּרוֹת
It was explained above (section 3) that Tetzaveh alludes to Tzavta and Chibur (bond and connection) with the Holy One, Blessed be He,	נִתְבָּאֵר לְעֵיל (סְעִיף ג') שֶׁ"תְּצַוֶּה" רומֵז עַל הַצּוּתָא וְהַחְבּוּר עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

whose essence and completion is in the Incense Altar (Ketoret) at the conclusion and seal of the parashah.	שְׁעִיקָרָה וּשְׁלֵמוּתָהּ בַּמִּזְבֵּחַ הַקֶּטֶרֶת שְׁבָסִיּוֹם וְחוֹתָם הַפְּרָשָׁה
Just as in the section of the Ketoret at the conclusion of the parashah, it is emphasized that the level of Ketoret (Keshet and Chibur—bond and connection)	וְכַשֵּׁם שֶׁבַּפְּרִשַׁת הַקֶּטֶרֶת שְׁבָסִיּוֹם וְחוֹתָם הַפְּרָשָׁה, מִתְדַּגֵּשׁ שֶׁהַדְּרָגָא דְקֶטֶרֶת (קֶשֶׁר וְחוּבּוּר)
is drawn down and revealed in the world through the lamps,	נִמְשָׁכֶת וּמִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם עַל־יְדֵי הַנֵּרוֹת
so too, this is emphasized (and primarily so) at the beginning of the parashah,	כֵּן מִתְדַּגֵּשׁ גַּם (וּבְעִיקָר) בְּהַתְחַלַּת הַפְּרָשָׁה
that the level of Tetzaveh (Tzavta and Chibur, like Ketoret) is drawn down, revealed, and illuminates through the lamps.	שֶׁהַדְּרָגָא ד'תצוה' (צוֹתָא וְחוּבּוּר, כְּמוֹ "קֶטֶרֶת") נִמְשָׁכֶת וּמִתְגַּלָּה וּמְאִירָה עַל־יְדֵי הַנֵּרוֹת
Therefore, the beginning of Parashat Tetzaveh is the section of the lamps:	שֶׁהַתְחַלַּת פְּרִשַׁת תצוה היא בַּפְּרִשַׁת הַנֵּרוֹת
"And you shall command the Children of Israel, and they shall take to you pure olive oil... to kindle the lamp continually, in the Tent of Meeting, outside the Parochet which is upon the Testimony..."	וְאַתָּה תצוה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָהָב לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, בְּאֹהֶל מוֹעֵד, מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדוּת גו'
This represents the drawing down and revelation of the level of Tetzaveh.	"הַמְשָׁכָה וְגִלּוֹי הַדְּרָגָא ד'תצוה
In a slightly different style:	בְּסִגְנוֹן אַחֵר קִצַּת
The theme of Parashat Tetzaveh (primarily in its entirety) is about the induction of Aharon and his sons into the service in the Mishkan,	תְּכֵנָה שֶׁל פְּרִשַׁת תצוה (רַבָּה כְּכֹלָה) הוּא, עַל־דִּבְרֵי הַכְּהֵנָה שֶׁל אַהֲרֹן וּבָנָיו
through which "the Mishkan shall be sanctified by My glory" (meaning, that My Shechinah shall dwell within it).	שְׁעַל־יְדֵי זֶה, "וְנִקְדָּשׁ (הַמִּשְׁכָּן) בְּכְבוֹדִי" (שֶׁתִּשְׁרָה שְׁכִינָתִי בּוֹ)
Therefore, the opening of the parashah focuses on the primary service of Aharon and his sons,	וְלָכֵן, פְּתִיחַת הַפְּרָשָׁה הִיא בְּעִבּוּדָה הָעֹקְרִית שֶׁל אַהֲרֹן וּבָנָיו
through which the Shechinah is revealed in a manifest way—the section of the Nerot (lamps).	שְׁעַל־יְדֵי זֶה נַעֲשִׂית הַשְׂרָאָה הַשְׁכִּינָה בְּגִלּוֹי – פְּרִשַׁת הַנֵּרוֹת
Its conclusion and seal are with the ultimate revelation of the Shechinah,	וְסִימָהּ וְחוֹתָמָה – בְּשִׁלְמוֹת הַשְׂרָאָה הַשְׁכִּינָה
which is accomplished through the service of the Ketoret,	שְׁעַל־יְדֵי עֲבוּדַת הַקֶּטֶרֶת
(and its drawing down and revelation through the lamps),	(וְהַמְשָׁכָהּ וְהַתְגַּלּוּתָהּ עַל־יְדֵי הַנֵּרוֹת)
in the section of the Mizbach HaKetoret,	בַּפְּרִשַׁת מִזְבֵּחַ הַקֶּטֶרֶת

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

at the conclusion and seal of which, the preparation and kindling of the lamps are also mentioned.	שְׁבִימָה וְחֻתְמָה נֶזְכָּר גַּם עַל-דִּבְרֵי הַטֵּבֶת וְהַעֲלֵאת הַנֵּרוֹת.
(ז)	
Explanation of this matter in the daily service of man:	וּבִיאור הַעֲנִין בְּעֲבוֹדַת הָאָדָם בְּכָל יוֹם
Since every day a person is created as a new being ("Every day, let them be in your eyes as new"),	כִּיּוֹן שֶׁבְּכָל יוֹם נַעֲשֶׂה הָאָדָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, "בְּכָל יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ חֲדָשִׁים",**
there must be a renewal in all aspects of his service,	צָרִיךְ לִהְיוֹת חֲדוּשׁ בְּכָל עֲנִינֵי עֲבוֹדָתוֹ
whose purpose and content is "To dwell within them" ("That I Myself should dwell within them").	"שֶׁנִּקְדַּתָּם וְתִנְנָם – לְשִׁכְנִי (לְשֹׁכֵן אֲנִי) בְּתוֹכָם
This begins with the renewal in the service of the Ketoret, which is done at the beginning of the day,	וּמִתְחִיל מִהַחֲדוּשׁ בְּעֲבוֹדַת הַקֶּטֶרֶת, ("בְּהִתְחַלֵּת הַיּוֹם, בִּבְקָר בִּבְקָר
for it is the essence and completion of "That I may dwell among them", stemming from the level of Yechidah.	שֶׁהִיא עֵיקָר וְשִׁלְמוֹת ד' לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם", מִצַּד בְּחִינַת הַיְחִידָה
And this concept is emphasized in the daily recitation of the Parashat HaKetoret:	וְעֲנִין זֶה מִתְדַּגֵּשׁ בְּאַמִּירַת פְּרַשַׁת הַקֶּטֶרֶת בְּכָל יוֹם
In addition to reciting the verses that discuss the Ketoret service performed that day,	נוֹסֵף עַל אַמִּירַת הַפְּסוּקִים שֶׁבָּהֶם נִדְּבָר אֲוִדוֹת עֲבוֹדַת הַקֶּטֶרֶת בְּיוֹם זֶה
("And Aharon shall burn upon it incense of spices every morning... and in the evening he shall burn it")	וְהַקִּטִּיר עָלָיו אַהֲרֹן קֶטֶרֶת סַמִּים בִּבְקָר") ("בִּבְקָר... וּבֵין הָעֶרְבִים יִקְטִירֶנָּה
we precede them with the verses regarding the preparation of the Ketoret ("Take for yourself spices..."),	מִקְדִּימִים וְאוֹמְרִים גַּם הַפְּסוּקִים שֶׁבָּהֶם נִדְּבָר ("אֲוִדוֹת הַכֶּנֶת הַקֶּטֶרֶת ("קַח לָךְ סַמִּים וְגו
and afterward, we add the details of its preparation as explained in the Baraita of Pitum HaKetoret,	וְלֵאחֲרֵי זֶה, מוֹסִיפִים גַּם פְּרָטֵי הָעֲנִינִים דְּהִכְנַת הַקֶּטֶרֶת, שֶׁנִּתְבָּאָרוּ בְּבִרְיָתָא דְּפִטוּם הַקֶּטֶרֶת
even though these describe the preparation of the full yearly amount of Ketoret (which was prepared all at once and not daily),	אֶף-עַל-פִּי שֶׁהַמְדָּבָר אֲוִדוֹת הַכֶּנֶת כָּל כַּמּוֹת הַקֶּטֶרֶת הַדְּרוּשָׁה לְכָל הַשָּׁנָה, (שֶׁהִיוּ מְכִינִים בְּבֵית אַחַת וְלֹא בְּכָל יוֹם בְּפָנֵי עֲצָמוֹ
As it is written in the Baraita: **"There were 368 portions—365 corresponding to the days of the solar year,	כְּמוֹ-שֶׁכְּתוּב בְּבִרְיָתָא: "שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וּשְׁמוֹנֶה מֵנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים... וְחֻמְשָׁה, כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה
and three additional portions from which the Kohen Gadol would bring on Yom Kippur."	וְשִׁלְשָׁה מֵנִים יִתְּרִים, שֶׁמֶהֶם מְכַנִּס כֹּהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים
And it can be said that this alludes to the fact that, in addition to the Ketoret service specific to that day,	וַיֵּשׁ לוֹמַר, שֶׁבָּזֶה מִתְרַמֵּז, שֶׁנוֹסֵף עַל עֲבוֹדַת הַקֶּטֶרֶת הַשִּׁיטָה לְיוֹם זֶה

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

there must also be, each day, the general concept of making the Ketoret—	צריך להיות בכל יום כלליות הענין דעשיית הקטרת
that the overall connection and bond of the essence of the soul, the level of Yechidah, with the Holy One, Blessed be He, is renewed,	שמתחדש כלליות הקשר והחבור דעצם הנשמה, בחינת היחידה, עם הקדוש-ברוך-הוא
and through this, the primary and complete realization of "That I may dwell among them" is achieved.	שעל-ידי זה נעשה עיקר ושלמות הענין ד"לשכני בתוכם".
(n)	
Furthermore, and most importantly—the service of the Ketoret is performed "when he prepares the lamps... and when Aharon kindles the lamps."	ועוד ועיקר – שעבודת הקטרת היא "בהיטיבו את הנרות גו' ובהעלת אהרן את הנרות
That is, the renewal that occurs in the making of the Ketoret (the bond and connection of the essence of the soul with the Holy One, Blessed be He)	הינו, שהתחדשות שבעשיית הקטרת (הקשר והחבור דעצם הנשמה עם הקדוש-ברוך-הוא
is drawn down, revealed, and illuminates all aspects of the daily service,	נמשכת ומתגלה ומאירה בכל עניני עבודת היום,
even when engaging in worldly matters ("Let all your actions be for the sake of Heaven"),	וגם כשעוסק בעניני העולם ("כל מעשיך יהיו"),
and "In all your ways, know Him."	"ו"בכל דרכיך דעהו
The renewal of the bond and connection of the essence of the soul with the Holy One, Blessed be He, that occurs every day,	התחדשות הקשר והחבור דעצם הנשמה עם הקדוש-ברוך-הוא, שנעשה בכל יום
takes place during the recitation of Shema and prayer,	בשעת קריאת שמע ותפלה
which is the concept of Mesirat Nefesh (self-sacrifice) in "Echad",	"שהוא ענין המסירת נפש ב"אחד
and the ultimate state of self-nullification—standing before the King in the Amidah prayer.	ותכלית הבטול דעמידה לפני המלך שבתפלת העמידה
And this concept extends and is revealed even after the completion of the service of Kriat Shema and prayer, throughout the entire day—	וענין זה נמשך ומתגלה גם לאחר גמר העבודה דקריאת-שמע ותפלה, במשך כל היום כלו
so that even when engaging in worldly matters, conducting oneself in the ways of Derech Eretz,	שגם בשעה שעוסק בעניני העולם, "הנהג בהם", מנהג דרך ארץ
when one must contemplate and speak about business matters in a manner of "honest dealings in faith,"	שאז צריך להרהר ולדבר בעניני העסק באופן ד"משאו ומתנו באמונה

The Rebbe

תְּצִיָּה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

and necessarily divert his attention and thought from the attachment experienced during Kriat Shema and prayer—	ובהכרח שיסיח דעתו ומחשבתו מהדבקות—שבשעת קריאת-שמע ותפלה
(*similar to what the Alter Rebbe writes in Tanya: Although this Yichud above is eternal and everlasting,	ועל-דרך מה-שכתב רבנו הזקן בספר התניא,], שאף שיחיד זה למעלה הוא נצחי לעולם ועד
below, it exists within time, only at the moment when one is engaged in Torah or mitzvot,	מכל-מקום, למטה הוא תחת הזמן, ובאותה שעה לבדה שעוסק בה בתורה או במצוה
but afterward, if he engages in something else, he is separated from the Yichud HaElyon below]).	כי אחר-כך, אם עוסק בדבר אחר, נפרד מהיחוד [העליון למטה].
Nevertheless, his nekudat haYahadut (Jewish core), which stems from the essence of the soul,	מכל-מקום, נכרת אצלו נקודת היהדות
remains—the bond and connection with the Holy One, Blessed be He, in absolute unity,	שמצד עצם הנשמה, ההתקשרות וההתחברות עם הקדוש-ברוך-הוא בתכלית היחוד
"In one bond have I been bound."	"בחד קטירא אתקטירנא"
In every situation and circumstance ("from evening until morning"),	"), (שבכל מעמד ומצב ("מערב עד בקר
this connection remains in an everlasting and eternal state—"an eternal statute."	"הרי הוא בקיום ותקף נצחי—"חקת עולם
(ט)	
And we can further explain the reason why we recite every day:	ניש להוסיף ולבאר הטעם שאומרים בכל יום
"Abbaye would arrange the order of the Ma'aracha (the arrangement of the offerings) based on the name of the Talmud, and according to Abba Shaul... The preparation of the five lamps precedes the blood of the Tamid, the blood of the Tamid precedes the preparation of the two lamps, and the preparation of the two lamps precedes the Ketoret."	אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא" ואליבא דאבא שאול... הטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד, ודם התמיד קודם להטבת "שתי נרות, והטבת שתי נרות קודמת לקטרת
Even though the halacha follows the Sages, who hold that the Ketoret is between the preparation of the five lamps and the preparation of the two lamps,	אף שהלכה כחכמים, שהקטרת היא בין הטבת חמש נרות להטבת שתי נרות
The Beit Yosef writes that even though the Rambam ruled like the Sages, who argue with Abba Shaul and say	הבית יוסף כותב, שאף-על-פי שהרמב"ם... פסק כרבנן דפליגי אבא שאול ואמרי
that the Ketoret interrupts between the preparation of the five lamps and the preparation of the two,	שהקטרת מפסיקה בין הטבת חמש נרות להטבת שתיים

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

and that the slaughtering and sprinkling of the blood of the Tamid precede the preparation of the five lamps,	ושחיטת התמיד וזריקתו קודם להטבת חמש
and this also appears to be the view of the Sefer Mitzvot Gadol (Smag),	וכן נראה דעת הסמ"ג
logically, the order should have been arranged as follows:	ולפי־זה, היה ראוי לסדר כך
The blood of the Tamid precedes the preparation of the five lamps, the preparation of the five lamps precedes the Ketoret,	דם התמיד קודם להטבת חמש נרות, והטבת חמש נרות קודמת לקטרת
and the Ketoret precedes the preparation of the two lamps.	והקטרת קודמת להטבת שתי נרות
However, since it was found that the world follows the order established by Abbaye according to Abba Shaul,	מאחר שמצאו העולם, שאב"י סדר הסדר אליבא דאבא שאול
it implies that he understood this to be the correct halacha, and therefore, they did not want to change that order.	משמע דסבירא ליה דהכי הלכתא, ולכן לא רצו "לשנות הסדר ההוא
And seemingly, this requires explanation:	ולכאורה צריך להבין
a) The Rambam and the Sefer Mitzvot Gadol (Smag) also knew that Abbaye arranged the order according to Abba Shaul,	א) הרי גם הרמב"ם והסמ"ג ידעו שאב"י סדר הסדר אליבא דאבא שאול
from which it would imply that he considered this to be the correct halacha.	שמזה משמע דסבירא ליה דהכי הלכתא
Nevertheless, they ruled that the halacha follows the Sages.	ואף־על־פי־כן פסקו שהלכה כחכמים
So what new reasoning did the world find in the fact that Abbaye arranged the order like Abba Shaul,	ומה חדוש מצאו העולם שאב"י סדר כאבא שאול
that they did not want to change that order and instead deviated from the ruling of the Rambam and the Smag, who ruled like the Sages?	שלכן לא רצו לשנות הסדר ההוא, ושנו פסק? הרמב"ם והסמ"ג שהלכה כחכמים
b) More fundamentally: In the order of the service on Yom Kippur, we recite:	ב) ועקר: בסדר עבודת יום־הכפורים אומרים
"Before he enters, he should prepare the five lamps, burn the morning Ketoret, and then prepare the remaining two lamps,"	לפנים יכנס להטיב חמש נרות, ולהקטיר קטרת "הבקר, ולהטיב את שתי הנרות הנשארות
following the view of the Sages, as the halacha follows them,	כדעת חכמים, שהלכה כמותם –
and not like Abbaye, who arranged the order according to Abba Shaul.	ולא כאב"י שסדר הסדר כאבא שאול

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

So logically, if in the order of the Yom Kippur service, they changed from the words of Abbaye, who ruled like Abba Shaul,	וממה נפשך: אם בסדר עבודת יום-הכפורים, שנו מדברי אביי שפסק כאבא שאול
why did they not also change the order of the Ma'aracha (arrangement of the offerings) that is recited every day?	למה לא שנו בסדר המערכה שבכל יום?
And it can be explained based on the inner dimension of these matters.	ויש לומר הבאור בזה בפנימיות הענינים.
(They found) "the world"—from the word he'elem (concealment and hiddenness),	(מצאו) העולם – מלשון העלם (והסתרה),
indicating the state of exile, "children who have been exiled from their Father's table."	מורה על מעמד ומצב הגלות – "בנים שגלו מעל שולחן אביהם".
At that time, they are in a state of "orphanhood," as alluded to in Abbaye's name,	שאז הם במעמד ומצב ד"יתום", כמרמז בשמו "של אביי".
which is an acronym for "Asher Becha Yerachem Yatom"—"For in You, the orphan finds mercy."	"ראשי תבואת: אשר בך ירחם יתום".
Since their Father (Hashem) is seemingly found elsewhere, as alluded to in the name Abba Shaul,	כיון ש"אביהם" נמצא במקום אחר (כביכול), "כמרמז בשמו של אבא שאול
meaning that they must "borrow" (as if) their Father from another place.	שצריכים להשאיל (כביכול) את האבא ממקום אחר.
Therefore, regarding the daily recitation of the Seder HaMa'aracha, they did not want to change the order	ולכן, בנוגע לאמירת סדר המערכה בכל יום, לא רצו לשנות הסדר ההוא
that Abbaye arranged according to Abba Shaul—that the preparation of the two lamps precedes the Ketoret—	שסדר אביי אליבא דאבא שאול, שהטבת שתי נרות קודמת לקטרת
because in a time of concealment and hiddenness, in the state of exile,	כי, במצב של העלם והסתרה דזמן הגלות
it is not (so much) applicable for the level of Yechidah (the innermost soul)	לא שיה (כל-כך) שבחינת היחידה
to be drawn down and revealed within the service of the Penimi'ut (inner faculties),	ותומשך ותתגלה בעבודה בלחות פנימיים
and even more so in drawing it down into the world.	ועד להמשכה ולגלוי בעולם.
This is what is alluded to in the precedence of the Ketoret before the preparation of the two lamps.	שמרמז בהקדמת הקטרת להטבת שתי נרות
For according to Abba Shaul, the Ketoret is not a preparation for the preparation of the two lamps,	שהרי לדעת אבא שאול, הקטרת אינה הקדמה, להטבת שתי נרות
but rather an independent service in its own right.	אלא עבודה בפני-עצמה

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

However, regarding the recitation of the Seder HaAvodah (order of the service) on Yom Kippur—	אבל בנוגע לאמירת סדר העבודה – ביום-הכפורים
since on Yom Kippur, the Jewish people (even during exile) are on an elevated level,	כיון שביום הכפורים נמצאים בני-ישראל (גם בזמן הגלות) בדרגה גבוהה
to the extent that each individual Jew resembles the Kohen Gadol, who enters Lifnai V'Lifnim (the Holy of Holies),	ועד שכל-אחד ואחד מישראל הוא בדרגת הכהן גדול שנוכח לפני ולפנים
we recite: "Before he enters, he should prepare the five lamps, burn the morning Ketoret, and then prepare the remaining two lamps,"	אומרים: "לפנים יכנס להטיב חמש נרות, ולהקטיר קטרת הבקר, ולהטיב את שתי הנרות הנשארות"
following the halacha according to the Sages, that the Ketoret precedes the preparation of the two lamps.	כההלכה כדעת חכמים, שקטרת קודמת, להטבת שתי נרות
This alludes to the drawing down and revelation of the level of Yechidah	שרומז על המשכה והגלוי דבחינת היחידה
in the service within the Penimi'ut (inner faculties), and even to its extension and revelation in the world.	בעבודה בכחות פנימיים, ועד להמשכה והגלוי בעולם
And it can be said that from the recitation of the Seder HaAvodah on Yom Kippur ("Achat BaShanah"—"Once a Year")	ויש לומר, שמאמירת סדר העבודה ("ביום-הכפורים") (אחת בשנה)
influence is drawn down for the entire year,	נמשך על כל השנה כולה
as alluded to in the recitation of the Beraita d'Pitum HaKetoret.	כמרמז באמירת הבריתא דפטום הקטרת]
And the three extra portions from which the Kohen Gadol brings in on Yom Kippur,	ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול ביום הכפורים
and he returns them to the mortar on the eve of Yom Kippur...	...ומחזירן למכתשת בערב יום הכפורים
in order that they should be finer than fine,	"כדי שתהא דקה מן הדקה
so that every day should have an element and likeness of the perfection of Yom Kippur,	שגם בכל יום יהיה מעין ודגמת השלמות דיום הכפורים
where the Ketoret is in the middle of the preparation of the lamps.	שהקטרת היא באמצע הטבת הנרות
(י)	
And a special empowerment is given in all of the above—	ונתנית כח מיוחדת בכל-הנזכר-לעיל
at the specific time of the year ("once a year") when we read in the Torah (publicly, with blessings before and after it)	בזמן המיוחד בשנה ("אחת בשנה") שקורין (בתורה) (בציבור ובברכה לפנייה ולאחריה

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

the portion of Tetzaveh.	פרשת תצוה
The portion of Tetzaveh—which concludes and is sealed with the section about the Mizbach HaKetoret and its offering,	פרשת תצוה – שסיומה וחותמה בפרשת מזבח, והקטרת והקטרתה
and its continuation in Parashat Ki Tisa (after the introduction about the half-shekel),	והמשכתה בפרשת תשא (לאחר ההקדמה), (דמחצית השקל
in the making of the Ketoret: "Take for yourself spices... and you shall make it into a Ketoret...",	בעשית הקטרת – "קח לך סמים... ועשית אותה... קטרת
is always read in the month of Adar.	קורין לעולם בחדש אדר
And one of the reasons for this—since on the first of Adar, they announce about the Shekalim	וימהטעמים לזה – כיון שבאחד באדר משמיעין על השקלים
so that each person can prepare his half-shekel	כדי שיכין כל אחד ואחד מחצית השקל שלו
and be ready to give it to the Terumat HaLishkah (the communal donation for the Temple),	ויהיה עתיד לתת לתרומת הלשכה
from which they would take the daily Tamid offerings and the Ketoret,	שלוקחין ממנה תמידין של כל יום ויום, והקטרת
as well as the wages of those who prepared it.	ושכר עשייתה
When Rosh Chodesh Nissan arrives... they take the Ketoret from the new donation,	ומשיגיע ראש חדש ניסן... לוקחין את הקטרת, מן התרומה החדשה
so that it should be offered from the new funds.	כדי להקריבה ממעות תרומה חדשה
And based on this, we can say that the reading of the Parashat HaKetoret	ועל-פי-זה יש לומר, שקריאת פרשת הקטרת
(at the end of Parashat Tetzaveh and the beginning of Parashat Ki Tisa) during the month of Adar	בסוף פרשת תצוה ובהתחלת פרשת כי תשא, בחדש אדר
serves as a source of strength for the renewal of the entire service of preparing and offering the Ketoret (from the new donation) for the entire year.	היא נתינת כח לחדוש כללות העבודה דעשית הקטרת והקרבנה (מתרומה חדשה) על כל השנה כלה
In this, the essence and perfection of the service in the Mishkan is emphasized—"Let Me dwell among them,"	שבה מדגש עקר ושלמות העבודה במשכן – "לשכני בתוכם"
meaning that the connection and attachment to Hashem from the essence of the soul,	שההתקשרות וההתחברות עם הקדוש-ברוך-הוא מצד עצם הנשמה
the level of Yechidah (Ketoret), is drawn down and revealed,	בחינת היחידה (קטרת), נמשכת ומתגלה
illuminating the Penimi'ut (inner faculties), all aspects of service,	ומאירה בכחות הפנימיים, ובכל עניני העבודה

The Rebbe

תְּצַוֶּה ב

מְשִׁיחוֹת שַׁבַּת-פָּרֶשֶׁת תְּצַוֶּה, י"א אָדָר-רֵאשׁוֹן ה'תשנ"ב

and even service related to worldly matters (the lamps).	(וְעַד לַעֲבוֹדָה בְּעִנְיֵי הָעוֹלָם (נֵרוֹת
And we can add regarding the connection of the lamps (Shemen) and Ketoret to the month of Adar—	וְיֵשׁ לְהוֹסִיף בְּהִשְׁכּוּת דְּנֵרוֹת (שֶׁמֶן) וְקֵטֹרֶת – לַחֲדָשׁ אָדָר
"Oil (Shemen) and Ketoret gladden the heart," and "When Adar enters, we increase in joy."	שֶׁמֶן וְקֵטֹרֶת יְשַׂמְּחֵ לֵב", וּמִשְׁנֹכְנֵס אָדָר מֵרַבִּין" בְּשִׂמְחָה
And all of this is emphasized even more in the setting of this particular year—	– וְכָל זֶה מִדְּגֵשׁ יוֹתֵר בְּקִבְעוֹת שָׁנָה זוֹ
when Shabbat Parashat Tetzaveh falls on the 11th of Adar,	שְׁהַשַּׁבָּת פָּרֶשֶׁת תְּצַוֶּה חָל בְּיוֹם י"א אָדָר
and Erev Shabbat (he who prepares on Erev Shabbat will eat on Shabbat) on the 10th of Adar.	וְעֶרֶב שַׁבָּת (מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת יֹאכַל בְּשַׁבָּת) בְּיוֹם יו"ד אָדָר
Shabbat is connected to the Yechidah aspect of Israel—	יוֹם הַשַּׁבָּת קָשׁוּר עִם בְּחִינַת הַיְחִידָה שֶׁבְּיִשְׂרָאֵל –
as our Sages say: "Shabbat said before Hashem: 'Master of the world! Every other day has a pair, but I have no partner!'	כְּמֵאֵמֶר רַבּוֹתֵינוּ ז"ל: "אָמְרָה שַׁבָּת לִפְנֵי* הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! לְכָל (שִׁשָּׁת !יָמֵי הַשָּׁבוּעַ) יֵשׁ בֶּן זֹוג, וְלִי אֵין בֶּן זֹוג
Hashem answered her: 'The congregation of Israel is your partner,'	אָמַר לָהּ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: 'כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל הִיא ". בֶּן זֹוגָהּ
since Israel, too, is Yechidah (singular, unique),	כִּינּוּ שְׁגָם כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל הִיא יְחִידָה
as it is written: "Behold, a nation that dwells alone."	"כִּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "הֵן עִם לְבַדֵּד יִשְׁכּוּן*
All letters pair with another except for the letters "Heh" and "Nun" (Hen),	כָּל הָאוֹתִיּוֹת מִזְדוּגִין, חוּץ מִב' אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ (ה" ו"ן).
which stand alone—just as Israel stands alone."	שֶׁאֵינָן אֵלָא לְעַצְמָן), כִּי יִשְׂרָאֵל אֵינָם... אֵלָא) "לְעַצְמָן
This Yechidah aspect is emphasized even more on a Shabbat that falls on the 11th of the month,	בְּחִינַת הַיְחִידָה וּבְהִדְגָּשָׁה יִתְּרָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת – שֶׁחָל בְּיוֹם י"א בַּחֲדָשׁ
the number 11 (Echad Asar), alluding to "You are One and not in calculation,"	"יוֹם אֶחָד עָשָׂר – "אַנְתָּ הוּא חֵד וְלֹא בְּחֶשְׁבֹן
which is connected to the level of Yechidah.	שֶׁקָּשׁוּר עִם בְּחִינַת הַיְחִידָה
And Erev Shabbat, which falls on the 10th of the month, alludes to the completion of Israel's service—	וְעֶרֶב שַׁבָּת, שֶׁחָל בְּיוֹם הָעֶשְׂרִי בַּחֲדָשׁ, מוֹרָה עַל – שְׁלֵמוֹת הָעֲבוֹדָה דִּישְׂרָאֵל
for they are compared to the moon and count according to the lunar cycle,	– שְׂדוּמִים לְלִבְנָה וּמוֹנִים לְלִבְנָה
through the 10 faculties of the soul, the Penimi'ut (inner faculties).	בְּעֶשְׂרָה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, כַּחוֹת פְּנִימִיּוֹת

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

And their connection together—"He who prepares on Erev Shabbat will eat on Shabbat"—	וְחִבּוּרָם יַחַד – "מִי שֶׁטָּרַח בְּעֶרֶב שַׁבָּת יֵאָכֵל – בְּשַׁבָּת
alludes to the drawing down and revelation of the Yechidah level (11) into the Penimi'ut faculties (10).	מוֹרָה עַל הַמִּשְׁכָּת וְגִלּוֹי בְּחִינַת הַיְחִידָה (אֶחָד (עֶשֶׂר) בְּכֹחוֹת פְּנִימִיּוּם (עֶשֶׂר).
And we can say that when Parashat Tetzaveh is read in this setting,	וַיֵּשׁ לֹאמֹר, שֶׁשִּׁשְׁקוּרִין פְּרִשְׁת תְּצַוֶּה בְּקִבְיָעוֹת זוּ
the theme of the parashah is emphasized even more—	– מִדְּגֵשׁ יוֹתֵר תּוֹכֵן הַפְּרָשָׁה
that through the Nerot (lamps),	שְׁעַל-יְדֵי הַנֵּרוֹת
the drawing down and revelation of the Ketoret (11) is accomplished	(נַעֲשֶׂה הַמִּשְׁכָּת וְגִלּוֹי הַקְּטֹרֶת (אֶחָד עֶשֶׂר
in all aspects of service that stem from the Penimi'ut faculties (10).	בְּכָל עֲנִינֵי הָעֲבוּדָה שֶׁמֻּצָּד הַכֹּחוֹת הַפְּנִימִיּוּם ((עֶשֶׂר
(יא)	
May it be Hashem's will that each and every Jew takes advantage of the empowerment	וְיִהי רָצוֹן שֶׁכָּל-אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל יִנָּצֵל
from Erev Shabbat and the holy Shabbat of Parashat Tetzaveh,	הַנִּתְּנִית לֹחַ דְּעֶרֶב שַׁבָּת וְיוֹם הַשַּׁבָּת-קֹדֶשׁ פְּרִשְׁת תְּצַוֶּה
the 10th and 11th of Adar Rishon,	י"ד ו"א אָדָר-רֵאשׁוֹן
to actualize within himself the renewal in the service of Ketoret,	לְפַעַל בְּעֶצְמוֹ הַחֲדוּשׁ בְּעֲבוּדַת הַקְּטֹרֶת
and its drawing down and revelation in all areas of Divine service	וְהַמִּשְׁכָּתָה וְהַתְּגִלוּתָהּ בְּכָל עֲנִינֵי הָעֲבוּדָה
throughout the entire year.	עַל כָּל הַשָּׁנָה כָּלָה
And even more so—and primarily—	– וְעוֹד וְעֶקֶר
that beyond bringing this about in himself,	שֶׁנוֹסֵף עַל הַפְּעֵלָה בְּעֶצְמוֹ
he should also influence his surroundings,	צָרִיךְ לְפַעַל כָּל-הַנִּזְכָּר-לְעֵיל גַּם עַל הַסְּבִיבָה
and, even better, on a Minyan of ten Jews,	וְיֵמָּה טוֹב – עַל עֲשָׂרָה מִיִּשְׂרָאֵל
a holy assembly,	עֵדָה קְדוּשָׁה
for in this is included the completion of all Jews—	שֶׁבְּזֶה נִכְלָלַת הַשְּׁלֵמוֹת דְּכָל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
as understood from the wording of Birkat HaMazon:	(כְּמוֹכֵן מִנוֹסַח בִּרְכַּת הַזֵּמֶן)
"Ten and ten thousand."	"עֲשָׂרָה וְעֶשְׂרֵה רְבּוּא"
And to add, that the influence on one's surroundings is most emphasized in the lighting of the Menorah in Parashat Tetzaveh—	וְלְהוֹסִיף, שֶׁהַפְּעֵלָה עַל הַסְּבִיבָה מִדְּגֵשֶׁת בְּיוֹתֵר – בְּהַדְּלַקַּת הַמְּנוֹרָה שֶׁבְּפְרִשְׁת תְּצַוֶּה

The Rebbe

תצוה ב

משיחות שבת-פרשת תצוה, י"א אדר-ראשון ה'תשנ"ב

the action of Aharon HaKohen on all seven categories of Bnei Yisrael,	פעלתו של אהרן הכהן בכל שבעת הסוגים, דבני-ישראל
"to kindle a constant lamp"—he lights until the flame rises on its own,	להעלות נר תמיד" – מדליק עד שתהא שלהבת, עולה מאליה
that the "lamp of Hashem is the soul of man" shines with "a mitzvah is a lamp and Torah is light,"	שבר הוי' נשמת אדם" יאיר ב"נר מצוה ותורה", "אור
which is also the task of every Jew, as the Mishnah instructs:	שזוהי גם עבודתו של כל-אחד ואחד מישראל, כהוראת המשנה
"Be among the disciples of Aharon... loving all creatures and bringing them close to Torah."	הוי' מתלמידיו של אהרן... אוהב את הבריות". "ומקרְבן לתורה
And the most essential point—	— ועקר כל העקרים
that from the very reading and study of Torah regarding the lighting of the lamps and the offering of the Ketoret,	שמהקריאה והלימוד בתורה בענין הדלקת הנרות והקטרת הקטרת
we should merit immediately to the actual fulfillment of the mitzvah of lighting the lamps	נזכה תכף ומיד לקיום מצות הדלקת הנרות
and offering the Ketoret by the Kohen Gadol in the Third Beit HaMikdash,	והקטרת הקטרת על-ידי הכהן הגדול, בבית-המקדש השלישי
which is built and perfected, revealed, and comes from Heaven—	— שבנוי ומשכלל, יגלה ויבוא מן השמים
at Mincha time on the holy Shabbat of the 11th of Adar Rishon,	בזמן המנחה דיום השבת-קדש, י"א אדר ראשון
immediately following the reading of Parashat Tetzaveh:	בסמיכות ולאחרי הקריאה בפרשת תצוה
"to kindle a constant lamp," and "when Aharon kindles the lamps in the evening, he shall burn the Ketoret."	להעלות נר תמיד", ובהעלת אהרן את הנרות". "בין הערבים יקטירנה
For "the Mizbe'ach HaZahav is inaugurated only with the Ketoret of the evening,"	אין מחנכין מזבח הזהב אלא בקטרת של בין הערבים
and "the Menorah is inaugurated only by the lighting of its seven lamps in the evening"—	ואין מחנכין את המנורה אלא בהדלקת שבעה" "נרותיה בין הערבים
may this happen Techef U'Miyad Mamash!	יתכף ומיד ממש!